

Ha valaki gyerekekkel sétál a természetben, hamar észreveszi, hogy a gyerekeket mennyire vonzzák a védett helyek. A sziklák által közrefogott hasadékok, a barlangocskák, a zugok. A magasság és a mélység. Szeretik a sziklák rejtekeit kikutatni - végeláthatatlanul. Egy természetben lévő játszótéren vannak barlangocskák visszhanggal, gödrök pocsolyákkal, kövek billegő farönkkel, lejtők csúszó homokkal közben számocabokrokkal, és védett zugok tele titkokkal. Egy mesterséges játszótéren miért ne lehetne ugyanez? Hát még egy óvodában, ami a játék és a biztonság helye. Itt a hegyi visszhang mellé jut egy labda is, csak itt a visszhangzó helyet tornaszobának hívják. Itt a csúszós lejtő mellé jut egy fa lépcsőcske is, és a pocsolya mellé kisvödör, csak itt a lejtőt játszódudvarnak, a vödörös helyet homokozónak hívják. És az erdő, mely tele van játékos fényekkel, kuckókkal, ennek legyen itt a neve foglalkoztató, kuckós galériával. Itt van helye a játéknak és a pihenésnek, a társaságnak és az ünneplésnek, a titkoknak és a felfedezésnek; vagyis a növekedésnek. Ilyen egy óvoda!

e-0

budaörs, hársfa utcai óvoda
pályázati terv
makett, m=1:500